

שלימות התורה

להאיר לימוד הלך הפנימות שבתורה
יד"ל ע"י אהרן "שלימות התורה" באה"ק

כולל אסכים + תוכנית "לומדי" לבני הישיבות + קול הזוהר הקרוש + גיליון "שלימות התורה"

ז' אייר
השפ"ג
פרשת
אחרי-קדושים
גיליון צ"ט

זמני כניסת ויציאת שבת-קודש

ר"ת	מוצ"ש	הדרג'נ	הדרג'נ
8:30	7:56	6:42	יודשים
8:32	7:58	6:57	בני בוק
8:32	7:59	6:57	חופה
8:30	7:57	6:56	באר שבע

הזמנים לפי תוכנית "חזון שמים"

דבר המערכת

ר' אליהו לא ידע את נפשו. בעוד שעה קלה נכנסת שבת קודש, והוא אנה הוא בא. כולם תמיד הודו לו על שנטל את היוזמה הברוכה למלא את מיחם המים עבור מתפללי בית הכנסת, ר' אליהו מצדו לא ראה בכך טרחה מרובה, ביתו היה במבנה הסמוך לבית הכנסת, למה שלא אוכל לגמול חסד עם ידידי מתפללי בית הכנסת, היה תמיד אומר בפשטות האופיינית לו, כל אימת שאי מי שבתו על מעשי החסד שלו.

אך כעת, ברו המים מסרב לתת אפילו טיפה אחת...

מתקשר הוא לידדו ר' ידידיה הגבאי המסור, ר' ידידיה שומע ומבין, מצדו נדרש קמטים, ואז אורו עיניו. "הלא שכני הוא אינסטלטור, אשלח אותו איפה במהירות, שיבוא לראות מה אפשר לעשות".

חולפות חמש דקות, והנה האינסטלטור בפתח חדר הקפה. ר' אליהו מחווה לעבר הברז, ונך שהוא מסכיר לו את התקלה. עוד חמש דקות חולפות, עד שהאינסטלטור מאתר את התקלה. "חוליה בצנרת המים הראשית רקובה ממש, אחליף אותה, ומיד יהיו מים נקיים עבור מתפללי בית הכנסת". מסכם האינסטלטור. ור' אליהו מיהר ורץ לביתו, להתכונן לקראת שבת המלכה.

ימי ספירת העומר אשר אנחנו נמצאים בעיצומם, הגם ימים שנתנו לנו על מנת שנוכל לקבל את השפע הגדול. אך לעתים ישנם 'חורים' בצניור שמעביד אלינו את השפע – הלא המה המידות המגוננות אשר בנו. בימים אלו, הוא הזמן לתקן את מידותינו, בכל יום מידה אחת, עד שמתקנים את כל המידות. ויהי' שנוכח לתקן עצמינו בכל יום ויום, אזי נוכח לטהר את נפשתינו מכל סיג ופגם, ולהגיע לקבלת התורה קדושים וטהורים אכ"ר.

שבת שלום ומבורך, המערכת

הלימוד היומי

בוזרר הקדוש עם פירוש הסולם

לשבוע פרשת אמור

יום	תאריך	פרשה	עמודים	סעיפים
שבת	ח	ויחי	רסה-רסט	ותלא-ותמד
ראשון	ט	ויחי	רסט-רענ	ותמה-תס
שני	י	שמות	א-ד	א-ג
שלישי	יא	שמות	ה-ט	ד-כה
רביעי	יב	שמות	ט-יב	כט-לט
חמישי	יג	שמות	יב-טז	מ-מט
ששי	יד	שמות	ז-כ	נ-נט
שבת	טו	שמות	כא-כה	ס-עב

הודעה ללומדי הדרך היומי בעמ' ב'

שני בני אהרן

אחרי ואל יבא ככל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארץ ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת, איזה קשר יש בין "אחרי מות" אל "בואת יבא אהרן"? ומשיב, אלא מכאן, ממינת בני אהרן, הוא התחלה להזוהר את הכהנים, את כל אחד, שצריכים להזוהר בואת הזוהר, שזו היא "יראת השם". (זאת היינו המלכות שנקראת "יראת השם"). כי מיתת בני אהרן היתה משום שלא נהדרו במלכות.

פירוש אחר. אחרי מות שני בני אהרן. רבי יוסי אמר, אחרי מות נרב ואביהוא, היה צריך לומר, מה הטעם שאומר שני בני אהרן, והרי ידוע שבניו היו? ומשיב, אלא כך למדנו, כי עד כאן לא היו עומדים ברשות עצמם, אלא ברשות אביהם. ועל כן קראם הכתוב "בני אהרן", ומשום זה "בקרבתם לפני ה' וימותו", שהיו דוחקים את השעה להקריב קטורת בחיי אביהם, (עיין בהמשך הזוה"ק סעיף ס"ח) והכל היה, (כלומר שעוד דברים היו שגרמו למיתתם, דהיינו גם, בשביל אותו עון שעשו, בהקריבם את זרה). שלמדנו, במקום אחד כתוב "בהקריבם את זרה", שמשום זה מתו. ובמקום אחד כתוב, "בקרבתם לפני ה'", שמשום ההקרה מתו, משום שדחקו את השעה להקטיר קטורת בחיי אביהם, כנ"ל, היינו משום שזה וזה היו גורמים מיתתם, ומשום זה כתוב כאן "בני אהרן", ללמד שהיו ברשות אהרן כנ"ל, וכתוב "בקרבתם", שהמיתה היה מטעם שקרבו לפני ה' בחיי אביהם.

מיתת הצדיקים מכפרת כשני השעירים

אמר רבי חייא, יום אחד הייתי הולך בדרך ללכת לרבי שמעון ללמוד ממנו פרשת הפסח. פגשתי הר אחד, וראיתי בקיעות וחורים כסלע אחד, ושני אנשים בו. בעוד שהייתי הולך, שמעתי קול אלו האנשים, שהיו אומרים: (דילוג, ועיין המשך הדברים בוזהר הפסוקים שדרשו שם) קרבת אצלם. אמרתי להם, מה אתם עושים במקום הזה? אמרו סוחרים אנו. ושתי פעמים בשבוע, אנו נפודים מן הישוב ואנו עוסקים בתורה. כי בשוב מטרידים אותנו ככל יום ויום בני אדם, ואינם נותנים לנו לעסוק בתורה. אמרתי להם אשרי חלקכם!

עוד פתחו ואמרו: ככל זמן שהצדיקים מסתלקים מן העולם, מסתלקים מן העולם הדינים, ומיתתם של הצדיקים מכפרת על עונות הדרור. ועל כן פרשת בני אהרן אנו קוראים ביום הכפורים, שתהיה כפרה לעונות ישראל. אמר הקב"ה: התעסקו במיתתם של צדיקים אלו, ויהיה נחשב לכם כאלו אתם מקריבים קורבנות ביום הזה לכפר עליכם! שלמדנו, כל זמן שישראל יהיו בגלות ולא יקריבו קורבנות ביום הזה, ולא יוכלו להקריב שני שעירים, יהיה להם זכרון של שני בני אהרן, ויכפר להם.

כי כך למדנו, שכתוב, "ואלה שמות בני אהרן הכהנים". וכתוב, "הכבוד נרב ואביהוא אלעזר ואיתמר". שואל, ואלעזר ואיתמר היה צריך לומר, כמו שאומר ואביהוא, מהו אלעזר ואיתמר? (למה חסר ו' החיבור באלעזר). ומשיב, אלא שקול היה אביהוא כשני אחיו. ושיעור הכתוב, ואביהוא כמו אלעזר ואיתמר. ונרב שקול כנגד כולם.

המשך בעמוד הבא

שלימות הפרשה

דיבור ואמירה

וידבר ה' אל משה אחרי מות שני בני אהרן וגו', ויאמר ה' אל משה דבר אל אהרן וכו'. רבי יהודה אמר, כיון שכתוב, "וידבר ה' אל משה", למה נאמר עוד פעם "ויאמר ה' אל משה"? הרי בדיבור הראשון דיי ומשיב, "וידבר ה' אל משה", הוא מדרגה אחת, דהיינו מדרגת דין שנקרא דבור (מצד ספירת המלכות הנקראת מידת הדין), ואחר כך, "ויאמר ה' אל משה", הוא מדרגה אחרת, דהיינו מדת הרחמים שנקרא אמירה (מצד זעיר אנופין הנקרא מידת הרחמים).

יראה ורעה, שמחה ורננה

אחרי מות שני בני אהרן: רבי יצחק פתח, "עבדו את ה' ביראה וגילו ברעה". וכתב, "עבדו את ה' בשמחה כאו לפניו ברננה". מקראות אלו סותרים זה את זה, שכאן אומר לעבוד ביראה ורעה, וכאן אומר בשמחה וברננה? ומשיב אלא כך למדנו, "עבדו את ה' ביראה". כי ככל עבודה שרוצה האדם לעבוד לפני רבונו. בתחילה צריך יראה, לירא מפניו, ובשביל יראת רבונו יזכה לאחר כך לעשות בשמחה מצות התורה. ועל כן כתוב, "מה ה' אלקיך שואל מעמך כי אם ליראה", שעל ידה יזכה לכל.

וגילו ברעה: היינו שאסור לאדם לשמוח ביותר בעולם הזה. זה הוא בדברי העולם, אבל בדברי תורה ובמצות התורה צריך לשמוח. ולאחר שלא ישמח בדברי העולם ימצא האדם שיעשה מצות התורה בשמחה. שכתוב, "עבדו את ה' בשמחה".

[היראה המובאת כאן, אין הכוונה ליראת העונש, ששומר ממצוות השם מפחד שמא יענש, כי יראה זו יראת עצמו היא, ונמצא שעובד את עצמו. אלא הכוונה ליראת הרוממות ויראת הכבוד, שעובד לפניו בכל הכבוד הראוי לעומד ומשרת לפני המלך. ולכן מתוך יראה זו יזכה להגיע לאהבת רבונו ולשמחה בעשיית מצוותיו].

ביראה

רבי אבא אמר, "עבדו את ה' ביראה", סוד הדבר הוא, עבדו את ה' ביראה, מה יראה כאן? (כלומר מה פירושו של יראה שבכאן). ומשיב, אלא כמו שהעמדנו, שכתוב, "יראת ה' ראשית דעת", וכן כתוב "ראשית חכמה יראת ה'", שהקב"ה נקרא כך, "יראת השם". דהיינו המלכות. ר' אלעזר אמר, הוא מפרש דברי ר' אבא, עבדו את ה' ביראה, פירושו, מי שרוצה לעבוד עבודת רבונו, מאיזה מקום הוא מתחיל, ובאיזה מקום יכוון עבודתו ליחד שם רבונו? חוזר ואומר ביראה, כי ביראה שהיא המלכות, הוא התחלת העבודה, ממטה למעלה. כי ספירה הראשונה ממטה למעלה היא מלכות. (כלומר, סדר עבודת האדם מתחילה בקבלת עול מלכות שמים על עצמו, ושלימות קבלת עולו יתברך הוא בדרך "יראה", לעשות רצונו יתברך כביטול רצונותיו העצמיים כעומד לפני המלך].

בוא וראה, מה כתוב כאן, "אחרי מות", ואחר כך "דבר אל אהרן

שאלות מהזוהר הקדוש

על פי פרשת השבוע "הק ליישראל" עם פירושי הסולם

א. עם מי אסור לאדם להלך בדרך?

1. עם זה שלא ראה סימן ברכה בתלמודו.
2. עם זה המשאיר ציפורניו ושערותיו מגודלות.
3. עם כל מי שאינו עוסק בתורה.

ב. היכן נמצאת הרפואה?

1. "ביני ובין בני ישראל".
 2. בתורה הקדושה.
 3. בעשבים היוצאים מן הארץ.
- ג. מהי כוונת הכתוב "ואת שבתותי תשמורו"?
1. מרמז לאב ולאם של הנפש.
 2. מרמז לקרבן המצורע.
 3. סודו באמרם ו"ל כל המרבה הרי זה משוכח"

ד. מהו עונשו של הלוקח שכר עני?

1. אין לו תקנה.
2. ירד מנכסיו.
3. הקב"ה ממעט ימיו.

ה. מי הם הנוטעים אילנות החיים למעלה?

1. אלו המלמדים דרדקי.
2. העוסקים בתורה בדרך הישר.
3. אלו השומרים שמיטה.

ו. אימתי מתפרדת השבת מהסמט"א?

1. בעת כניסת השבת.
2. כשעה שמתקדש האדם במקוה, בשחרית.
3. עת מתחיל האדם את סעודתו.

התשובות הנכונות מהגיליון הקודם:

א-ב | 2-ג | 2-ד | 2-ה | 2-ו

תשובה נכונה במקום, תשובת לפי מה שכתוב בזה"ק חק-ישראל של השבוע. את התשובות ניתן להשיב מיום ה' בשעה 3:00 - עד יום ה' בשבע שלאחריו בשעה 3:00 בצדדים.

בקול הזוהר הקדוש: 03-5234979 בשלוחה 7 | 1.

המשך "שלימות הפרשה"

יש שלומדים כך. "הכבוד נרב", הוא בפני עצמו, "ואביהוא", הוא בפני עצמו. ואחר כך "אלעזר ואיתמו" נקראים כמחזורים יחד, ללמד, שכל אחד מנרב ואביהוא נחשב בעיני הכתוב כשניהם, כאלעזר ואיתמו יחדיו. אבל נרב ואביהוא שניהם בפני עצמם, הם שקולים כנגד שבעים סנהדרין שהיו משמשים לפני משה. ומשום זה, מיתתם מכפרת על ישראל. ועל כן כתוב, "ואיכם כל בית ישראל יבכו את השריפה". ואמר רבי שמעון, שעל כן מדייק הכתוב, "הכבוד נרב", כלומר, הוא שכל השבת והיקר שלו. "נרב ואביהוא" שניהם יחד, על אחת כמה וכמה, כי שנים אלו, לא היה נמצא בישראל כמוהם.

וכבר ידועה ומפורסמת הבטחת הרעיא מהימנא, "בגין חיבורא דא יפקון ביה מן גלותא ברחמי", כלומר שעל ידי לימוד הזוהר הקדוש אפשר לצאת מהגלות גם כלי אסונות ומיתות משונות. ואין לנו אלא להתחזק בלימוד הזוהר הקדוש בכמות ואיכות, ויהי רצון שנוכח לראות בעינינו את ישועת ישראל בקרוב ממש, אמן כן יהי רצון.

שבת שלום ומבורך.

1000 גיליונות בשבוע זה, נתרמו לזכות הכה"ח שמעון בן דבנא נ"ו לברכה והצלחה בכל מעשי ידיו לו ברוחניות ובגשמיות

500 גיליונות בשבוע זה, נתרמו לרפאת הרב"ח צבי הירש ב"ר מרגריטה הי"ד לרפ"ש בתרש"י

אמרות קודש על לימוד הזוהר הקדוש

הרה"ק ר' הלל מקאלמנא זיע"א

- לרגל יומא ההילולא י אי"ד -

עיין [בר"ף קידושין ר"ט:] מה שתידין הר"ן (על סתירות הסוגיות קידושין, מכות) וז"ל לאו משום דעריף גברא רבא מספר תורה, דהא איפכא אמרינן הכא, אלא לומר דכיון שאלמלא הם, היתה התורה כרוכה ומונחת ואינה מפרשי לה - ולענ"ד נראה ג"כ לתרץ בדרך זה ולהוסיף בביאורו, ותוכן דברי הוא, דהנה היקר תפארת גדולות ס"ת הוא רק מכותו של גברא רבא שהוא תורה שבע"פ, משא"כ מבלעדי הגברא רבא, ס"ת מעצמותו נגרע מערכה, ואברה חשיבותה מאוד מאוד.

וטעם הדבר, (כדברי זוהר הנ"ל) שהרי כמה וכמה פרשיות שכתורה שהמה רק לעיני כשר אשר לנו סיפורי מעשיות וסיפורי יחוסין ודברים של מה בכך, כגון (פ' חיי שרה) שהאריכה תורה בכפל הרכה פסוקים לספר בענין לבן עם יעקב, איך התחתן עמו, ומה היה שכרו, ואיך דימהו, ואיך ברח ממנו (רפ" וישלח) איך יעקב ניצול מעשו, ואיך בא אל אביו, ואיך הלך עשו לארץ שעיר, וכמי התחתן, ואיך היה שמם של המשפחות אלופי החורי אשר היו דרים מלפנים בארץ שעיר, והרכה פרשיות כאלה, מעתה ע"כ שיש בס"ת כמה פרשיות שהמה רק כמו שיחה בטלה, ירדה מדרגות וערך של ס"ת עשר מעלות אהורנית,

משא"כ אם בא רבי שמעון בן יוחאי כספרו הזוהר [וגם נודע לנו בבירור שגם תלמוד בבלי דברים אחדים המה עם הזוהר, וכלוה כנויה ומיוסד על סודות התורה ורוזיה] וביאר לנו שגם באותן פרשיות שנראה לעינינו שהמה רק סיפורים בעלמא, יש בה סודות עמוקות ורוא דרוין, לא לבד כפסוקים אלא כתיבות, ואותיות, ובתנין של תורה. [עיין רמב"ן בהקדמה על התורה, שכל חמשים שערי בינה וכל חכמות רמוזים בתורה בצורות האותיות, ובלפופות ובעקמות ותנין] וכל התורה בכללה המה שמות הקודש של הקב"ה

(משכיל אל דל - א)

סיפור לשבת

המולה קמה בשיבת ואלודין המעטירה: אורח גדול ודגול הגיע אליה, רבי אייזל חריף. ותיחום הישיבה, רבי אייזל בא, וכולם מיהרו לבוא ולשוחח עמו כדברי תורה. ובינתיים גם עברה השמועה בין הבחורים, כי רבי אייזל בא כדי למצוא חתן לכתו שהגיעה לפרקה, ומובן שכל אחד רצה לזכות להיות חתן של רבי אייזל חריף.

רבי אייזל הקשה קושיה ונתהווה תור ארוך של בחורים, וכל אחד בא וניסה לתרץ את הקושיה, אבל הוא דחה, כדרכו בחריפות, כל תירוץ שניתן. כך עבר יום שלם, ואולי אף עברו יומיים והקושיה במקומה עומדת. אף אחד לא הצליח לתרצה. הבחורים דיברו בינם לבין עצמם: איזו בושה! רבי אייזל לא מצא אף בחור שיוכל לתרץ את הקושיה!

רבי אייזל כבר התכוון לחזור לביתו ואף הזמין עגלה להסיעו, וזו כבר עמדה מוכנה בחצר הישיבה, הוא נפרד מראש הישיבה וכל הבחורים יצאו לחצר ללוות. כשהתיישב רבי אייזל בעגלה, יצא בחור אחד וביקש מהעגלון שימתין דקה, ורבי אייזל מיד נפנה לבחור: יש לך תירוץ?

- לא, ענה הבחור, אבל אני רוצה לדעת מהו התירוץ, כי זו כאמת קושיה גדולה...! אמר לו רבי אייזל: "בוא, עלה לעגלה, ואומר לך את התירוץ. הוא לקח את הבחור עמו לביתו והוא כאמת נעשה חתן לביתו. כי זה הדבר שחיפש רבי אייזל. כל הבחורים חיפשו תירוץ, אבל בחור זה רצה לדעת את התירוץ, והוא אמנם התפרסם אחר כך לאדם גדול, נאון וצדיק, והיה ממלא מקומו של רבי אייזל לאהר פטירתו...!

(שאל אביך ויגדך)

בקרוב!!

הזינוק לגיליון ה-100

י"ל לרגל ל"ג בעומר התשפ"ג לתרומות למהדורה המורחבת: 054-8517381

03.523.4979

שיעורים בעברית ובאידיש

מענה מרבני הקו - להכנת הלימוד

תזכורת לימוד היומי

קול הזוהר הקדוש:

לתרומות והנצחות:

054-8517381

להצטרפות לקבלת הגיליון במייל ניתן לשלוח בקשה ל: 3131760@gmail.com